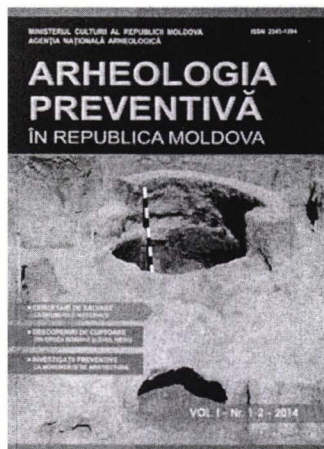

ARHEOLOGIA PREVENTIVĂ ÎN REPUBLICA MOLDOVA, VOL. 1, NR. 1-2, 2014, CHIȘINĂU, 183 P.

publicații proprii.

Revista reunește un număr de 18 rapoarte arheologice, ordonate cronologic în funcție de vechimea siturilor, începând din eneoliticul timpuriu și până în perioada modernă. În strânsă legătură cu lucrările de infrastructură executate în ultimii ani pe teritoriul Republicii Moldova, siturile investigate se concentrează în special în zona centrală și de nord-est a țării.

În **Cuvânt înainte**, dr. Vlad Vornic, cel care coordonează activitatea Agenției Naționale Arheologice, trasează principalele coordonate ale acestei instituții, dar subliniază și obiectivele revistei amintite. Deși se adresează în principal specialiștilor, prin stilul accesibil și calitatea grafică deosebită, acest periodic poate fi util și publicului larg, pasionat de istoria acestei zone.

Cât privește structura materialelor publicate, elaborate sub forma unor rapoarte succinte, este de remarcat o anumită uniformitate conceptuală; pentru fiecare sit este menționată și ilustrată amplasarea geo-topografică, sunt prezentate aspecte elocvente din timpul cercetărilor și, de asemenea, sunt aduse în atenție cele mai concludente materiale arheologice. Se cuvine să amintim că cea mai mare parte a documentației grafice este constituită din fotografii de bună calitate, la care se adaugă desene ale unor artefacte și planuri de situație. Fiecare raport este însoțit

de o bibliografie minimală și de un rezumat în limbile engleză și rusă, ceea ce sporește utilitatea publicației și pentru cercetătorii străini.

Fără să discutăm fiecare raport în parte, menționăm doar că săpăturile au vizat așezări, fortificații, spații funerare (tumuli și cimitire plane), dar și monumente arhitecturale, rezultatele fiind uneori spectaculoase. Pentru exemplificare amintim descoperirile interesante din așezarea de secol IV p.Chr. de la Zamciogi, unde au fost identificate urmele unei structuri de locuire care păstra în interior mai multe obiecte de mobilier din lemn. De asemenea, la Sagaidacul Nou, Lipoveni și Vorniceni au fost cercetate vestigiile unor instalații pentru arderea ceramicii, unele datate în antichitatea târzie, iar altele din evul mediu. Nu lipsite de importanță sunt și cercetările care au afectat tumulii de la Rogojeni și Brânzenii Noi, și care au adus noi informații privind comportamentul funerar din bronzul timpuriu și târziu. Absolut necesare au fost și săpăturile efectuate la conacul Manuc Bey și conacul A.I. Pommer, ca etapă premergătoare pentru restaurarea acestor valoroase complexe arhitecturale. Investigațiile realizate în centrul istoric al orașului Chișinău, prin studierea unui colector de ape reziduale de la sfârșitul sec. XIX, se încadrează în limitele arheologiei industriale, care, din păcate, nici în Republica Moldova nu beneficiază de o atenție deosebită.

Dincolo de faptul că introduce în circuitul științific cele mai noi descoperiri arheologice, revista *Arheologia Preventivă din Republica Moldova* poate fi considerată și o publicație deschizătoare de drumuri, în sensul că poate constitui un model pentru alte apariții editoriale periodice, care să reunească doar rezultatele săpăturilor preventive, din ce în ce mai frecvente.

Nu în ultimul rând, nutrim speranța că această echipă tânără, care activează în cadrul Agenției Naționale Arheologice, dar își aduce aportul și la apariția revistei menționate anterior, va continua acest demers laudabil, astfel încât, alături de muzee, universități și institute de cercetare să reușească protejarea și valorificarea cât mai eficientă a patrimoniului arheologic al Republicii Moldova.

Vasile Diaconu